

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any III.—TARRAGONA, 10 Janer de 1915.—Núm. 77.

BIBLIOTECA PÚBLICA
TARRAGONA
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Méndez Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

≡ Unió Catalanista ≡

CONCELL GENERAL DE REPRESENTANTS

Catalunya reviu, es jove, sent i té desitj de treball. Catalunya en Assamblea magna, quina fetxa gravará amb lletres d'or l'història, desterrará l'ideologia, per considerar-la arcàica i enmotllà tots els seus actes a lo que verdaderament pot ésser-li cosa profitosa i pràctica. Catalunya pensa, empro el seu modo de pensar no es de aquell arbitrarisme que fa que es converteixi mes tard a sectari, sino tot lo contrari: el que explica, el que aclara els punts rezelosos i foscos, el que després de fer-ho, justifica amb tota claretat els seus determinis. Així ho demostrá dies passats en Assamblea magna, quan es presentava per a que fos judicat entre homes de diferenta pensa i diferenta tendència, un programa que cercava, entre les seves ratlles, una solució per al problema social i les promulgacions de llibertats religioses en el nostre poble; es debatién dos punts essencialment capdals per a tot'hom, punts que son els mes compromesos i capassos d'exaltar les idees, i si be portá forta discussió, no passá aqueixa del tó essencialment correcte, del que podem estar-ne mes que satisfets i enorgullits.

El missatge fou aprovat per gran majoria i després de la votació, vençuts i vencedors s'ajuntaren en forta abraçada i al crit de visca la nostre mare Catalunya, juraren treballar de ferm per a assolir les nostres aspiracions.

* * *

Les sessions van celebrar-se a dos quarts d'onze del matí i a dos quarts de tres de la tarda, assistint-hi a més dels individus que componen el Concell i la Junta, bon nombre d'espectadors i presidint el doctor Martí i Juliá.

Com a delegat de la nostra «Unió Nacionalista Republicana», hi va assistir el nostre company en Jaume J. Pamies i Olivé.

El secretari en Francesc X. Casas i Briz llegeix l'acta del Concell anterior, que es aprovada; entrant seguidament a tractar de l'admissió i expulsió de socis, donant-se compte de la proposta demanant l'adhesió del periòdic RENOVACIÓ, de Tarragona, que després d'unes indicacions fetes pel senyor Manen, s'admet, i acordant-se l'expulsió del Centre Catalanista de Girona i sa comarca i del setmanari *La Costa de Llevant*.

Després d'una acalorada discussió i a prec del delegat senyor Raspall, inspirats en un esprit de condescendencia i tenint en compte els anys que porta militant en les files catalanistes, tot aprovant lo fet per la Junta Permanent, queda en sospens l'expulsió de la Lliga Espiritual de Ntra. Sra. de Montserrat, fins a tant que'l seu Concell aprovi o no l'actitut de la Junta directiva.

Va aprovar-se l'estat de comptes, acordant-se, vist l'estat morós d'algunes entitats que deuen varies quotes a la Unió, llegir en altres reunions els noms de dites entitats si no les satisfán i suspendre tots els drets a les que deixin de satisfer dotze mensualitats.

També's va donar compte dels actes portats a cap per l'Unió Catalanista des de la celebració del darrer Concell, tals com el miting de les Notaries, reforma dels Estatuts, homenatge a Casanova i altres.

El doctor Martí i Juliá va fer una minuciosa ex-

posició del missatge presentat pels senyors Martí i Juliá, Serra, Roderigas i Casas, de la Junta permanent de l'Unió, i conjuntament amb el missatge foren llegits un vot de minoria formulat pels senyors Girona i Viciàna, i un vot en contra del vocal de la Junta senyor Martí i Bofarull. També's va donar compte d'una esmena del Centre Catalá de Sabadell, proposant que l'Unió Catalanista segueixi les mateixes orientacions fins ara.

El doctor Martí va començar exposant l'interès de l'acte i la conducta de la Junta, dient que la patria no és més que la comunitat de vides i d'idees dels seus habitants; va defensar el missatge, el qual, segons ell, és expressió fidel, al seu judici, de la conciencia catalana i de l'amor a la llibertat dels pobles.

El doctor Girona explicá el vot de la minoria apoiant-se, per a combatre el missatge, en l'estat en que's troba actualment la cultura social. Manifestá que, ja que aquesta se trobava en un periode de renaixement, deu l'Unió Catalanista prescindir de política, limitant-se exclusivament a fer campanya catalanitzadora.

El secretari llegí el vot en contra, senyor Martí i Bofarull, defensa dit vot i el president del Centre Catalá de Sabadell defensá l'esmena presentada per la citada entitat.

Comensá la discussió del missatge i usaren de la paraula els senyors Durán, Cardona, Díaz, Colomer, Rosell, Serrat i Serra, fent tots afirmacions de catalanisme i combatent alguns d'ells la part del missatge que's refereix a la separació de l'Església i l'Estat.

Tampoc va mostrar-se conforme amb aquest extrem el senyor Folguera i Durán, també fou constatar el seu desacord amb la Junta permanent de la Unió Catalanista, remarcant la desviació que, al seu entendre, ha sofert la citada Junta dintre del seu tradicionalisme polític.

Després d'haver-se reunit el doctor Girona, firmant del vot de minoria i el president del Centre Catalanista de Sabadell, firmant d'una esmena análoga al citat vot, per a posar-se d'acord i fusionar ambdues opinions, va procedir-se a la votació del missatge, que fou aprovat per 120 vots contra 37 i 5 abstencions.

Remercia la Presidencia la serenitat i la prova de patriotisme que ha donat el Concell al discutir el Missatge, i no havent-hi temps material per la elecció de la Junta Permanent, s'aplaça aquesta pel 31 d'aquest mes.

I amb el crit de Visca la Unió Catalanista, es donà per acabada aquesta sessió del Concell de representants de la Unió Catalanista.

♦ ♦ ♦

Enlaire la Bandera!

Un segle, en la historia de la humanitat, es com un any en la vida dels homes.

La sola diferencia está en que els homes moltes vegades volen que en el transcurs d'un any les llurs iniciatives surtin victorioses perque temen que quedin esfumades per la decissió nova que pugá vindre.

En l'història de l'humanitat, pel contrari, tot camina amb lentitut, car no se sab mai prou bé

quina hora serà aquella que la florida que s'espera granará abundantment.

Catalunya va veure, ara fa dos segles, com li eren arrebatades les llibertats; com la seva parla li era aixís mateix destruïda per a usar-la en la vida oficial; com la seva bandera era arriada; com d'una Catalunya rica i plena, en feien quatre bocins de terra...

Tant se val. Catalunya va ésser i era. Endogalada i tot, era Catalunya.

Han hagut de passar dos segles ben aprop per a que tot quant se li havia negat anés retornant-se a la propia personalitat.

No fer-ho, hauria sigut prova palesa de que Catalunya havia mort, i aixó no era cert.

Catalunya, per l'esforç meritíssim dels seus fills, ha vingut demanant ço que era la seva essencia i la seva substancia indestructible.

La Bandera, la seva gloriosa Bandera barrada que un dia trist pogué arriar-se, no deixá mai de ser en el cor de tots els bons catalans, un símbol i una esperança, ádhuc qu'era una realitat.

Han passat dos segles de lluita per la bondat de l'ideal, i quan la lluita ha esdevingut una acció serena i brava, les llibertats han anat retornant, poc a poc; la nostra llengua ha ressorgit amb més halé que mai, i la nostra Bandera torna a onejar triomfanta arreu de Catalunya com un Ressurrexit gloriós i macís.

Avui li toca el torn a la nostra Ciutat volguda: Catalunya en el balcó mateix del Senat tarragoní.

Enlaire la Bandera!

Amb só de guerra la van arriar; en só de pau la aissém ara nosaltres. Amb fúria rabiosa la van voler destruir. Amb cants d'amor la fem reviuire avui nosaltres. Amb la caiguda de les llibertats catalanes se'n anava a la posta; aquelles mateixes llibertats retornades de poc en poc li fan avui d'aurora. Amb dos segles d'esclavitut van creure que podrien tornar a esclavitzar-la; amb dos segles d'esperança torna a voleiar lliure...

¿Qué pot més? L'odi o l'amor?

Enlaire, la Bandera!

La Ciutat de Tarragona, que tan poc la va co-neixe en les hores d'angoixa, avui goça veient-la en estat de plenitut.

Que per ara i per sempre mes volèi victoriosa des de'l balcó de la Ciutat, i que per ara i sempre mes s'ufani en el cor del bons tarragonins!

CARLES DE VIANA.

La Mancomunitat de Catalunya

Les Delegacions

Tot l'esdevenidor de la Mancomunitat de Catalunya está en les delegacions que de l'Estat pugui obtenir. Avui no pot fer altra cosa que unificar i millorar els mateixos serveis que ja tenen les Diputacions provincials. No hi ha dubte que en aquest camp poden fer-se coses lloables i fecondes; pero és un camp tant estret, que el nou organisme resultaria forçadament raquític si no s'aconseguia eixamplar sos limits.

L'eixamplament d'aquets limits, el desplegament gradual de l'acció de la Mancomunitat, ha de venir de les delegacions, és a dir, de les facultats avui exercides per l'Estat central que aquest cedeixi a la Mancomunitat pel vot del Parlament.

S'ha dit, i no sense raó, que la Mancomunitat, tal com l'ha autoritzada el R. D. del 18 de Desembre de 1913, resulta una capsula buida. Aquesta capsula s'ha d'omplir amb les anomenades delegacions. Sols per l'obtenció de les delegacions adquirirà la Mancomunitat un veritable sentit descentralitzador, autònomista.

El Concili Permanent de la Mancomunitat de Catalunya té en estudi aquest transcendent problema. Si no ha estat ja plantejat davant del Govern i del Parlament, és perquè a Madrid creuen que en les presents circumstàncies anormals creades per la lluita europea, no és pertinent parlar de les delegacions. Mes tant bon punt les circumstàncies canviïn, el susdit problema serà degudament plantejat.

¿Quins són els serveis i facultats que la Mancomunitat demanarà? En les dngues Assamblees celebrades s'ha acordat que siguin els següents:

1. Carreteres i camins.
2. Ferrocarrils, tramvies, ports, obres de sanejament, proveïment d'aigües, canals, pantans i rectificació de rius i torrents.
3. Comunicacions telegràfiques i telefòniques interurbanes que no siguin de caràcter general.
4. Repoblació i reglamentació de l'explotació i aprofitament de boscos, construcció de camins forestals, higiene pecuària i defensa contra les plagues del camp.
5. Catastre.
6. Monuments nacionals.
7. Ensenyança tècnica, d'arts i oficis, industrial mercantil, de belles arts i agrícola, comprenent-hi les diferents estacions existents o possibles a Catalunya (enològiques, pecuàries, piscícoles, etc.)
8. Edificis escolars.
9. Beneficència i higiene pública.
10. Arxius, Museus i Biblioteques.
11. Institucions d'estalvi i previsió.
12. Instauració dels doctorats.
13. Aigües.
14. Mines.
15. Pesca (fluvial i marítima).
16. Pesca (fluvial i marítima).
17. Piscicultura.

Mentres arriba l'hora de plantejar la qüestió de les delegacions davant de les Corts, el Concili Permanent de la Mancomunitat va avençant els treballs de preparació i estudi. Si, com és d'esperar, s'obtenen les facultats esmentades, seran considerables la força i l'importància de la Mancomunitat dins l'ordre administratiu.

Pessimisme

Any nou, vida nova.

Indubtablement, l'experiència ens ensenya com tota cosa vella s'espatlla i veus-aquí lo que ha succeït en aquest adagi tan conegut.

L'any nou obra ses portes de bat a bat, i apesat de que la vida,—segons el ditxo,—sigui nova, nosaltres la veiem mes vella encara, i rodejada d'un ambient mes irrespirable.

Les nacionalitats ibèriques, viuran sotmeses, al règim centralista i no vindrà la tan esperada autonomia, base de son engrandiment i prosperitat: aquell obrer, que'l nostre Clavé conseguí separar-lo del vici, freqüentara els centres de corrupció, i les nostres damiseles, amb sa rialla peculiar i sa bellesa, assistiran a la festa nacional, contribuint amb sa presència a l'explendor d'una diversió que tant rebaixa la dignitat dels pobles. I mentres tant, el teatre català mor... i'l castellà agonitza.

Seria, doncs, nostra mes viva il·lusió, saludar al any nou plens de goig i d'alegria, empró un profund pesar inonda la nostra ànima; l'any podrà renovar-se, prò la vida seguirà essent un vall de llàgrimes, de tristesses i rencors.

La manca d'higiene i de salubritat, originaran noves epidèmies que'ns arrebaran de la terra als sérs mes volguts...; el joc sembrarà, com sempre, la desolació a llurs famílies; continuaran les guerres invasores i de conquesta; la lluita entre el capital i el treball serà eterna... I prou, perquè no acabariem

mai de nomenar tots els mals que'ns afligeixen. És per aquesta raó sòlida i fonamental que les nostres plomes no poden traçar conceptes gens optimistes.

A Espanya, els aimants de la cultura, son combatuts; els homes eminentes son destituïts per manobres de la política; la càtedra, en lloc d'esdevindre un veritable sacerdoci, continuarà essent un empleu oficial...

En lloc d'avençar, retrocedim i ja ens diu en Lleó Brothier que no es retrocedint sino avençant, com hem de buscar la felicitat.

Seguim, doncs, amb el nostre pessimisme a l'objecte únic i exclusiu de la gent desaparebuda, els que no's preocupen del progrés de la Ciència ni de l'Art, obrim els ulls a la realitat i s'assimilin els ideals autonomistes i de regeneració que han de ésser en temps no llunyá, les antorxes lluminoses que guiarán a l'Humanitat envers el camí de la prosperitat i de la benhaurada Pau universal.

INTEL·LECTUS.

Ciutat, Desembre 1914.

Les aigües parlen

Les aigües que rogenques pel riu frondós devallen en busca totes elles del gran Mediterrà, fugint d'aquelles boires qu'arreu les envolcallen m'apart sempre que diguin amb llur tètric parlar:

—Nosaltres, lluny dels homes, qu'eternament treballen

volguent alçar la pedra que tapa el nou demà, fem burla de llurs forces. Seguint nosaltres, ballen les roques mes potentes que Terra feconda.

Nosaltres som la força jamai aturadora.
Nosaltres som la vida que vaga triomfadora marcant en nostre símbol, la llum i la vritat...

Nosaltres som la força pels homes envejada...
Nosaltres som la vida pels homes desitjada, la vida perdurable d'eterna llibertat.

J. PONS I MARTORELL.

En Marcellí Domingo

Acaba d'ésser distingit amb el nomenament de Director de l'important diari *La Publicidad*, de Barcelona, el nostre estimat amic, l'il·lustrat periodista tarragoní i diputat a Corts per Tortosa en Marcellí Domingo.

El nom den Marcellí Domingo, no deix d'ésser una garantia ben sòlida per a la causa republicana i la llarga vida política del jove propagandista dels ideals democràtics, farà que'l periòdic del que se li ha confiat la direcció, pugui arribar a ésser el veritable porta-veu de tots els qui lluitem per la causa de la República i de la Democràcia, en aquests temps en els que *La Publicidad* havia arribat a propagar una política que'ls ideals de la llibertat quedaren mes de quatre voltes postergats.

En Marcellí Domingo ve a unir els homes d'ideals avençats i no a dividir-los. Amb el seu talent i amb l'embranchada de la seva joventut, pot lograr-ho molt bé el jove diputat republicà.

Nostra felicitació ben entusiasta al distingit amic i company per tal nomenament.

H "La Veu de Tarragona"

Al llegir en l'últim número de *La Veu de Tarragona* que'l darrer missatge de la «Unió Catalanista» era *estrafalari*, me va produir una forta sotregada tan estranya qualificació d'un document que enclou veritablement ideals de germanor i de humanitat, els únics que han de portar la pau i'l ben estar dels pobles.

Els ideals que's professen amb l'únic fi de beneficiar a l'individu, son ideals negatius i sense valor social; seran ideals individuals, egoistes, si voleu, pero sens valor étic col·lectiu, i per lo tant no poden incorporar-se als ideals de un millor perfeccionament humà; mai aquests ideals podran sumar-se an aquells qual objectiu es el millor perfeccionament i benestar de la col·lectivitat.

L'home que irreflexivament vol anatematitzar l'obra de una col·lectivitat com es l'«Unió Catalanista», entenem que si no es del seu agrado, abans de calificar-la, deu exposar les raons d'aon funda'l qualificatiu denigrant. *La Veu de Tarragona* diu que ho farà, pero per endavant ja bescanta l'obra de uns patriotes que han posat la seva intel·ligència i'l seu esforç realitzant una tasca que podrà ésser opinable; pero mai cap patriota conscientment, deu llençar-se a mal-parlar de un fet que no ha de suggerir el menor dubte a cap nacionalista català que l'obra realitzada per els benemérits firmants del manifest está inspirada per ideals que han sigut concretats amb un document solemne, com conseqüència de un apostolat realitzat en bon número de periòdics i entitats nacionalistes i encare que li s'apiga mal a *La Veu de Tarragona*, son el sentir de la majoria conscient del nacionalisme català.

RENOVACIÓ, que pot vantar-se d'haver-se anticipat en explicar alguns dels principis econòmics qual contingut hem vist amb entusiasme incorporat a la doctrina exposada en el susdit document, voldria que *La Veu de Tarragona* s'apartés del llenguatge poc afortunat i alsant el nivell de la discussió dins el clòs de les idees, expliqués el seu criteri, que hi haurà qui recullirà les seves impugnacions per a demostrar que l'única orientació verdadera per a fer una Catalunya gran i plena, es la que senyala l'«Unió Catalanista».

P. A. M.

Parlem de dones

Paraules d'un home

Al llegir el present titol, ja veig alguna de les meves llegidores (si es que, per desgracia, en ting), que fa una mitja rialleta de compassió i comensa a llegir amb els seus preciosos ulls les meves mal fetes ratlles, mentres diu pel seu interior: —Veiam qué es lo que escriu aquest ximplet.— Realment, per mes que'l nom de ximplet no sigui per a mi molt agradable, tindré de reconeixe que en aquest cas la llegidora tindrà raó; perquè parlant clarament, la persona menys autoritzada per a parlar de la dona, es l'home, que per mes que's pensi comprendre l'hermós problema, vivent se trova en aquest assumpte completament a les fosques.

En efecte; no mes cal veure la diversitat d'opinions de l'home quan parla de la dona. Hi ha qui diu que la dona es la poesia de la vida, l'encant de l'existència; hi ha qui diu que *es un animal de pelo largo e inteligencia corta*, i per ultim, un poeta castellà ens diu:

*Es la mujer del hombre lo más bueno,
es la mujer del hombre lo más malo...*

I aquest últim, tot sense dir res en concret, es, potser, l'únic que te raó.

En canvi, la dona opina ben poques vegades, (hi ha que tenir en compte que no la deixem nosaltres opinar) pero quan ho fa, quan ella formula un judici qualsevol sobre l'home es ben segur que no s'equivoca.

Estudien les causes de la inseguretad de les nostres opinions i de la seguretad de les opinions d'elles.

Generalment a l'home durant la seva vida se li presenta ocasió de coneixe a fondo un gran nombre de dones mentres que la dona, (també generalment) no pot coneixe a fondo mes que un home. D'aquí vé que nosaltres, com que pasem rapidament d'una dona a l'altre i en trovem una de cada manera, comensem a fer-nos un embolic amb els nostres estudis al natural i quan arribem a unir-nos definitivament amb una que la podriem estudiar de ferm, com que ja estem tips d'estudi no li prestem l'atenció deguda. La nostra opinió ja es formada, pero per aixó mateix es completament erronia.

La dona, tot al contrari, avans d'unir-se amb un home, no pot estudiar-ne cap d'un modo complert i com que l'esperit de la dona es, per essencia, investigador, quan s'uneix s'hi dedica i al cap de temps, de molt temps, formula una opinió que es completament exacte.

Quedem, doncs, en que l'home no pot dir lo que es la dona, pero si pot dir lo que segons la seva opi-

nió *hauria d'ésser* i aixó es lo que penso fer tot seguit.

Dugues opinions son les que dominen absolutament en aquesta qüestió i per a distingir-les d'un modo u altre, nomenarem *espiritual* a l'una i *corporal* a l'altra. La primera opinió defensa a la dona esperit, la dona ideal, la dona amb la mes petita qüantitat de materia que sigui possible, la dona romántica per a dir-ho clar d'una vegada. La segona opinió es partidaria de la dona tota carn, la dona robusta i material que serveix per a la procreació. ¿Qui pensa bé? Els de la *espiritual* diuen: L'home que's precia de tindre cultura no pot rebaixar-se fins a la materialitat carnal, i els altres responen, potser menys poeticament, pero amb arguments mes sólids: teniu raó, pero, l'home mes cult no pot pas olvidar que'l fi pel qui fou creat es la procreació i no hem vist encara cap criatura feta de romanticisme.

¿Amb qui ens quedem? Jo ho confesso; no m'atreveixo a rebutjar completament l'una ni l'altra opinió. M'agrada el romanticisme i la carn també i segurament es aixó lo que a tots ens passa perque som romantics durant el festeig i som carnals després de casats. I aquí está el defecte.

Hem de suposar que la dona ignocenta de tot (perque nosaltres ho hem disposat aixís), accepta'ls romanticismes de que nosaltres li parlem durant el festeig i quan arriba la unió matem l'ilusió, destruïm l'encant i d'una manera brutal perdem tot el romanticisme. Aixó, hi ha dona que no ho perdona mai.

Lo que hem de fer, doncs, es formar una dona instruida, tant com nosaltres; una dona per a qui la vida no tingui misteris, una dona amb consciencia de la seva missió i desfeta per complert del perillós romanticisme.

I prou per avui.

N. G. R.

Desig

Voldria veure-m dintre dels teus ulls,
per a creure-m feliç dintre d'un cel
i heure en els teu llavis fresca mel,
juntant ton cor al meu, d'amor curulls,
tot sentint de les aigües els murmulls
i flairant la florida amb foll anhel;
i dessota un fullam per cobricel,
trobar-me pres, lligat amb els teus rulls,
oblidant de la vida'ls seus esculls,
en un llibre llegint coses d'amor,
volguent-me tu a mi sol per aimador,
fins que finís la vida...

SALVADOR ESTREM.

Les set meravelles del mon

En la sèrie d'articles que venim publicant en aquesta secció, algun llegidor erroniamment ha suposat que son mes de set les meravelles del mon, indicant que no està apropiada la capsalera que hem posat. Aixó solsament pot ésser causa de no coneixe la procedencia d'aquests treballs tan hermosos que, degudament traduïts al català, anem donant a llum.

En un comentari que posavem en el primer dels articles apareguts en aquesta secció, explicavem que tots aquests treballs eren els que s'havien presentat a un concurs que va fer l'important diari parisenc *Le Matin* i que d'entre ells, se n'havien premiat set amb la soma de sis cents mil francs. Veus aquí, doncs, la justificació del nom de *Les set meravelles del mon* que va donar el periódic francès an aquell plebiscit, i veus aquí també les set monografies que varen resultar guanyadores:

1.er L'AEROPLÁ; 2.^{on} LA TELEGRAFIA SENSE FILS; 3.er EL RADIUM; 4.^{art} LA LOCOMOTORA; 5.^{on} L'EMPELT HUMÁ; 6.e EL SERO ANTIDIFTERIC, i 7.e LA DINAMO.

Un altre periódic, el diari berlinès molt important també, el *Lokalanzeiger*, va obrir un concurs amb el mateix nom de *Les set meravelles*

del mon, i el fallo va resultar favorable per als articles següents:

1.er LA TELEGRAFIA SENSE FILS; 2.^{on} EL CANAL DE PANAMÁ; 3.er EL GLOBO DIRIGIBLE; 4.^{art} L'AEROPLÁ; 5.^{on} EL RADIUM; 6.e EL CINEMATÓGRAF, i 7.e EL TRASATLÁNTIC IMPERATOR.

Antigüament, en els temps del floreixement de la Grecia, era opinió unànim el considerar com a les set verdaderes meravelles del mon, en aquella época, als següents monuments:

PIRÁMIDE DE CHLEOPS, d'uns 140 metres d'alçaria; EL COLÓS DE RODES, a l'entrada del port; LA TOMBA DE MAUSOLE, rei que fou de Carie; EL TEMPLE DE DIANA, a Efesso; L'ESTATUA DE JÚPITER OLÍMPIC; EL FARELL DE PHAROS i EL LABERINT DE CRETA.

Al concurs de *Le Matin* s'hi varen presentar 45 treballs, dels que ja'n portem publicats 20, faltant-ne, per tant, 25, que anirem donant a coneixe als nostres llegidors en números successius, ja que aquests son tant interessants com els que fins ara hem anat publicant.

El Colmado Miret

El nostre bon amic En Frederic Miret, per a correspondre al creixent favor que'ls seus parroquians li concedeixen, ha tingut d'aixamplar el seu acreditat establiment de drogueria i «colmado» del carrer de l'Unió.

El nou establiment que l'amic Miret ha obert darrerament es gran i luxós, condicions aquestes que'l fan admirar de tothom.

El superb aparador-exposició es axís mateix ric dintre la seva senzillesa.

A la nit, sobretot, amb aquell esclat de llum eléctrica, ens dona la justa visió dels mes afamats «colmados» barcelonins.

Afegim-hi ara una abundosa i espléndida manifestació de temptadors menjars, dolços, fruits del país i dels paisos tropicals, vins, licors, xampanyes, conserves de tota mena i per a tots els gustos, etc., tot arranjat amb gust i esquisidesa, i convindrà tothom amb nosaltres que'l nou establiment de drogueria i «colmado» den Frederic Miret es el mes hermós dels avui montats a Tarragona, i a bon segur que també el mes favoregut per totes les classes socials tarragonines.

Felicitem al bon amic Miret per la seva empresa i li desitjem forts i bons negocis en l'any que comença i en els successius.

NOVES

El Sr. Governador Civil ha publicat una nova circular encarregant a tots els seus subordinats que extremin la vigilancia per a perseguir tota classe de jocs prohibits.

Aplaudim la campanya del Sr. Governador, no dubtant que aquesta tasca resulta altament profitosa per al bon nom de tots els ciutadans.

El prop passat dissabte, dia 2, contragueren matrimoni en la propra vila de Vilallonga la senyoreta Patrocini Serra, filla dels propietaris d'aquella Dn. Josep Serra i D.ª Roser Giol amb el jove i distingit propietari de Barcelona Dn. Rupert Oliveró i de Ayzemús, essent apadrinats en tan solemne acte la nuvia per Dn. Xavier Bella i Dn. Albert Dasca i'l nuvi per Dn. Gabriel Boada y Dn. Lluís Oliveró.

La novella parella ha marxat a passar la lluna de mel a varies capitals d'Espanya, Portugal i América del Nord.

Els hi desitgem molta felicitat i llarga vida per a disfrutar-la.

Alguns veïns de la carretera de Barcelona ens diuen que el tros que allí hi ha poblat, moltes nits queda completament a les fosques, per lo que convindria que's remeïés aquesta anormalitat.

Trasladem la queixa a qui correspongui.

Nou surtit de Corbates elegants.—Moneders de pell i seda.—*Alta novitat*.—*Preus de fábrica*.—AL DIA. Rambla de Sant Joan, 40.

Després de renyidíssims, exámens ha obtingut el títol de Professora de Corte sistema «Juliá» la senyoreta Na Lola Balcells, a qui li donem la mes coral enhorabona.

Hem rebut els següents calendaris:
Den Joan M. Piñol, amb fulla diaria i mesal.
Den Joan Roset, representant de la casa «Tupinamba», amb block diari.
De la casa «Singer» amb fulla trimestral.
Tots ells son molt artístics i acrediten el bon gust dels donants.

Mercés per l'atenció

Simil Camussa, la de més durada, més barata i millor. De venda Ferreterfa Mallol.

En el present número publiquem varis articles que no varem poder donar a llum la setmana passada, per excés d'original.

Han contret matrimoni la bella senyoreta Na Teresa Balart, filla de nostre bon amic i consoci en Jaume Balart, amb el distingit amic i col·laborador en J. Vidal Ras, competent professor d'Esperanto.

Mil felicitats els hi desitjem i que la lluna de mel sia interminable.

El millor saló de llimpiar calçat es *El Brillante*. A la crema *Dandy*.

COMTE DE RIUS, 15

A les quatre d'aquesta tarda el Centro Industrial celebrarà Asamblea General ordinaria de primera convocatoria, i de segona a les cinc.

Del propietari dels kioscos que per a la venta de periódics té instalats a les Rambles en Joan Munté i Munté, hem rebut una Guia de Tarragona que resulta de molta utilitat.

Agraim l'envió.

¿Voleu tenir els metalls sempre com a nous? Useu l'«Aladdin», de venda Ferreteria Mallol.

Tartana en venda: Informes, Rambla Sant Carles, 26, taller.

Imprempta de Llorens i Gabré. — Fortuny, 4

Panificació

FORNS DE SANT ANTONI

Diariament, pa de primera

a domicili i al comptat

Rebolledo, 20, bis : : PORT

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comissaria general
 de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **DR. RABADÁ**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts. electroterapia i anàlisis micro-químic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÁ

*Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Melge
 de les Cases de Socors de Barcelona*

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca,
 dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal. — TARRAGONA

CAMISES

CORBATES

NOVITATS

GILABERT GERMANS : Unió, 20

Galeria Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÁ — Unió, 18

PERE LLORET

CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en

Sombreros i Gorres

RAMON ALOQUIN

UNIÓ, 20

AL DIA

Perfumeria
 Confeccions
 Novitats

RAMBLA SANT JOAN, 40

JOAN ESBERT

FARMACÉUTIC

UNIÓ, 22

Joan Ruiz i Porta

PROCURADOR

Vilamitjana, 9, 1.er

Farmacia Central

Laboratori Químic Bacteriológic

Marti Güell

Rambla Sant Carles, 41 : : :
 : : : i Sant Fructuós, 5

BOTELLERÍA
"LA TARRACONENSE"

DE

MUSTÉ I VIDAL

UNIÓ, 40

Els duenyos de aquesta nova botelleria, se complauen en oferirla al públic, participantli que en ella hi trovará sempre un complet i variat asurtit de tota classe de licors i vins generosos.

SERVEI ESMERAT

PREUS ECONÓMICS

SERVEI A DOMICILI

CHAMPANYS de totes marques, per a **NADAL**

Gran Fàbrica de Calçat

= DE =

RAMÓN CAVALLE

TARRAGONA

TELEFON 120

REAL, 56

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raims sense alcohol

The Grape Juice Co. L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més
 higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les
 malalties i convalencia

Se ven per tot arreu

IMPRESSA
Llorens
i Cabré
 Fortuny, 4
TARRAGONA

C.^a de Seguros Generales de Dusseldorf
 Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de Paris

Companyia de segurs contra incendis

L'Assicuratrice Italiana, de Milán

Companyia de segurs contra accidents

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports

Passeig de Colón, 11 i 12 - Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA:

Maciá Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

PAPERERÍA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanyos : Escribantos : Plumes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes - Objectes per a regalos

Articles per a magatzems de vins i olis

Maciá Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9